

Sygn. akt V Ka 18/17

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 23 lutego 2017 r.

Sąd Okręgowy w Gliwicach Ośrodek Zamiejscowy w Rybniku

V Wydział Karny – Sekcja Odwoławcza

w składzie:

Przewodniczący: SSO Sławomir Klekocki

Protokolant: Justyna Napiórkowska

w obecności ---

po rozpoznaniu w dniu 23 lutego 2017 r.

sprawy:

K. S. /S./

s. M. i A.

ur. (...) w R.

obwinionego o wykroczenie z art. 86 § 1 kw

na skutek apelacji, wniesionej przez obwinionego

od wyroku Sądu Rejonowego w Wodzisławiu Śląskim

z dnia 24 listopada 2016r. sygn. akt II W 337/16

na zasadzie art. 437 kpk w zw. z art. 109 § 2 kpow

I. zmienia zaskarżony wyrok i uniewinnia obwinionego K. S. od popełnienia zarzucanego mu wykroczenia;

II. kosztami postępowania odwoławczego obciąża Skarb Państwa.

SSO Sławomir Klekocki

Sygn. akt V.2 Ka 18/17

UZASADNIENIE

Wyrokiem z dnia 24 listopada 2016 r. Sąd Rejonowy w Wodzisławiu Śląskim uznał K. S. za winnego tego, że w dniu 25 lutego 2015r. w P. na ul. (...), kierując pojazdem marki P. (...) o nr rej. (...) podczas wykonywania manewru cofania nie zachował szczególnej ostrożności polegającej na upewnieniu się, czy z tyłu za pojazdem nie znajduje się przeszkoda uniemożliwiająca mu bezpieczne wykonanie manewru, w wyniku czego uderzył w ogrodzenie posesji nr (...) powodując jego uszkodzenie, czym stworzył zagrożenie bezpieczeństwa dla A. S., tj. wykroczenia z art. 86 § 1 kw i za to na mocy tego przepisu wymierzył mu karę grzywny w kwocie 300zł.

Na mocy art. 118 kpw, art. 119 kpw w zw. z art. 617 kpk i art.3 ust. 1 ustawy o opłatach w sprawach karnych zasądził od obwinionego na rzecz Skarbu Państwa opłatę w kwocie 30zł oraz obciążył go wydatkami postępowania w kwocie 610zł.

Apelację od tego wyroku wniósł obwiniony K. S. zaskarżając wyrok w całości zarzucając błąd w ustaleniach faktycznych polegający na uznaniu obwinionego za zarzucanego mu wykroczenia, podczas gdy prawidłowa analiza materiału dowodowego wskazuje, że zarzucanego wykroczenia się nie dopuścił. W oparciu o ten zarzut obwiniony wnosil o zmianę zaskarżonego wyroku i uniewinnienie go od popełnienia zarzucanego mu wykroczenia.

Sąd Okręgowy zważył co następuje :

Apelacja K. S. okazała się na tyle skuteczna, że spowodowała konieczność zmiany wyroku i uniewinnienia go od popełnienia zarzucanego mu wykroczenia. Sąd rejonowy w swoich ustaleniach przyjął, że obwiniony wykonując manewr cofania nie zachował szczególnej ostrożności polegającej na upewnieniu się czy z tyłu za pojazdem nie znajduje się przeszkoda uniemożliwiająca mu bezpieczne wykonanie manewru w wyniku czego uderzył w ogrodzenie posesji nr (...) powodując jego uszkodzenie czym stworzył zagrożenie bezpieczeństwa dla A. S.. Jednak jak wynika z akt sprawy w szczególności opinii pisemnej biegłego sądowego A. M. przeprowadzony przez obwinionego manewr cofania , jaki był związany ze zmianą kierunku jazdy nie stanowił w danych warunkach ewidentnego zagrożenia bezpieczeństwa w ruchu drogowym. Będąc słuchanym na rozprawie w dniu 17 listopada 2016 r. biegły podtrzymał swoje stanowisko i stwierdził, że w jego ocenie nastąpił błąd w technice cofania polegający na niedostatecznej obserwacji przemieszczania się pojazdu w konsekwencji nastąpiło uderzenie w płot. W jego ocenie kierowcy pojazdu zabrakło 10 cm aby nie doszło do uderzenia w płot. Sąd rejonowy przyjął, że wykonywany przez obwinionego manewr cofania naraził na spowodowanie obrażeń u A. S.. Jednak oceniając uszkodzenie ogrodzenia płotu należącego do J. J. (1) prędkość samochodu obwinionego musiała być niewielka i nie mogła skutkować zagrożeniem nawet lekkiego uszczerbku na zdrowiu A. S., tym samym nie miało miejsce zagrożenie w ruchu drogowym. Fakt uszkodzenia ogrodzenia posesji własności J. J. (2) nie budzi wątpliwości. Jednak analizując przepis art. 86 § 1 kw należy stwierdzić, że wśród znamion art. 86 § 1 kw nie ma nieumyślnego uszkodzenia mienia, przepis ten nie określa w jakikolwiek sposób odpowiedzialności za nieumyślne uszkodzenie mienia vide post. Sądu Najwyższego z dnia 21 grudnia 2000 r. sygn. akt III K 111/00 Prok. I Pr.- wkł. 2001. Zdaniem Sądu Okręgowego obwiniony K. S. nie wyczerpał znamion zarzucanego mu wykroczenia z art. 86 § 1 kw i dlatego zmienił zaskarżony wyrok i uniewinnił go od popełnienia zarzucanego mu wykroczenia.

SSO Sławomir Klekocki